

2 : 0 7

Skatterevisor lige nu

Overskriften og indholdet af dette formandshjørne er i stor udstrækning tilskyndet af den stort anlagte, moderne og, må man vel godt sige, meget anderledes rekrutteringskampagne, som SKAT i skrivende stund har igangsat for at få succes med at besætte op til 400 nye stillinger i SKAT.

Leo Holm
Landsformand
SC Næstved
Tlf. 7238 5657
Mobil 4063 0925
Leo.Holm@Skat.dk

Der er tale om en historisk mulighed for nyrekruttering, og udfordringen med at få del i de knappe og rigtige ressourcer, der er på arbejdsmarkedet i disse tider, lever på en eller anden måde sin egen tilværelse uafhængig af, at der samtidig er en politisk dagsorden om, at vi i 2010 skal være 2.700 færre ansatte i SKAT.

Hovedbudskabet i kampagnen er, at SKAT skal bruge 400 nye kolleger, og fokus er specielt rettet mod økonomer, jurister, humanister samt projekt- og it-medarbejdere m.fl. Som formand for landets skatterevisorer er det forhåbentligt helt legitimt, at jeg et kort øjeblik reflekterede over, hvorfor der egentlig ikke søges efter skatterevisorer, hvilket jo vel egentlig ville forekomme meget naturligt ved nyrekruttering til SKAT. Gennem mange år har vi jo været vant til at se talrige stillingsopslag efter skatterevisorer landet over. Men der er jo naturligvis nok en god grund til, at der ikke søges efter skatterevisorer i de moderne kontaktannoncer fra SKAT.

Først og fremmest må det formodes, at der ikke er mange ledige skatterevisorer i dagens Danmark udover dem, der det seneste års tid har valgt at gå på efterløn/pension, og de der valgte at blive tilbage i kommunalt regi. Og de er næppe potentielle ansøgere.

Dernæst er der givet en lang række skatterevisorer, der deres gode uddannelse gennem årene er »gået over på den anden side af bordet« og er blevet skatterådgiver eller såkaldt »Tax Manager« eller lignende, men mon ikke de har deres på det tørre, og de er næppe heller ikke målet for denne nyrekruttering i SKAT.

Endelig er stort set alle aktive og praktiserende skatterevisorer jo nok allerede ansat i SKAT.

Så der er således nok en fornuftig forklaring på, hvorfor der ikke søges efter skatterevisorer i kontaktannoncerne, og jeg kunne vel egentlig godt igen glemme annoncerne.

Men scenariet om at SKAT slet ikke annoncerer efter skatterevisorer, men alene efter økonomer, jurister og humanister m.fl., kunne alligevel ikke rigtigt forlade mig. Hvilke konsekvenser har scenariet for fremtiden, og hvilken signalværdi har det reelt for det at være skatterevisor lige nu og her i dagens Danmark?

Jeg tror, vi som faggruppe - som skatterevisorer - skal være meget opmærksomme på denne situation og være bevidste om, at det meget hurtigt vil kunne betyde, at vores traditionelt stærke position og stærke brand på skatteområdet kan blive mere og mere usynlig.

Den store synlighed og gode position, som talrige stillingsopslag efter skatterevisorer gennem årene, nærmest gratis, har givet os som faggruppe, kan vi ikke mere i fremtiden bare tage for givet. I bund og grund har det noget at gøre med vores markedsværdi.

Vi har derfor i fremtiden, efter min mening, behov for som faggruppe på skatteområdet at have større og større fokus på vores professionelle identitet og skabe vores egen

fælles profil og dermed sikre, at vi som skatterevisorer også i fremtiden vil stå stærkt på arbejdsmarkedet og i den forbindelse især i SKAT. Vi skal sikre og erkende, at SKAT har brug for os, men omvendt også, at vi har brug for SKAT.

Men mit hovedbudskab er, at det kan vi altså kun hvis vi alle står sammen som en samlet faggruppe med en fælles faglig profil, identitet og et fælles mål. Er vi bare enkelte individer forsvinder vores position og vi bliver usynlige.

Det er netop det at stå sammen, være synlig og sikre et fagligt fællesskab, der er SRFs idegrundlag og formål. Prøv at klikke ind på hjemmesiden og læse SRFs idegrundlag og formålsbestemmelse. Men har vi ikke den fornødne antalmæssige volumen i SRF, har vi imidlertid heller ikke den fornødne slagkraft til fastholde vores position i den danske skatteverden. En position, der, som nævnt, ikke mere bare kommer gratis via hyppige stillingsopslag, men som koster »blod, sved og tårer«.

Ovennævnte fremtidsperspektiver vil jeg opfordre alle skatterevisorer til at tænke kraftigt over, herunder ikke mindst dem der har udmeldt sig af SRF af principielle årsager og dem der måske, af samme årsag, overvejer dette. Ikke fordi jeg ikke forstår deres argumenter (og stille protest), men fordi der altså står langt alvorligere perspektiver på spil, såfremt vi som faggruppe ikke formår at være slagkraftig nok.

For god ordens skyld skal det præciseres, at jeg med ovenstående på ingen måde, er kritisk over for økonomer, jurister og humanister m.fl. Alene fordi SRF jo allerede har flere af disse personer blandt medlemskredsen, men selvfølgelig også fordi jeg selv er en del af samme. Tværtimod har vi har brug for hinanden, og ikke mindst respekterer vi hinandens kompetencer.

Jeg vil endvidere opfordre til, at man lokalt tager de fornødne drøftelser med ledelsen i forbindelse med deltagelse i SRFs forskellige aktiviteter - primært i form af efteruddannelses tilbud og deltagelse i landsmødet. Jeg erkender, at der skal argumenteres godt og grundigt samt ikke mindst sagligt, men dette er næppe heller noget problem for veludannede skatterevisorer, der er vant til at argumentere med skatterådgivere om meget indviklede skatteforhold. Det styrker i hvert fald intet og ingen, såfremt man blot læner sig tilbage og ingenting gør eller endda melder sig ud af fællesskabet. Ønsket, presset og argumentationen skal komme såvel lokalt fra de enkelte medlemmer, som fra kredsbestyrelserne og fra hovedbestyrelsen.

Tilbageblik

Afslutningsvis vil jeg tillade mig at kigge lidt tilbage i tiden. Ofte kan man lære meget af fortiden. Som faggruppe med fælles identitet via SRF synes jeg med rette man kan sige, at vi gennem årtier har formået i det gamle tostren-

gede skattesystem, på trods af mangeårige »skyttegravskrige« mellem de to systemer, at holde fast i en fælles profil og et fælles udgangspunkt - nemlig at være skatterevisor, hvad enten arbejdsgiveren hed stat eller kommune.

Samtlige mere end 300 skatteenheder i det tostrengede skattesystem har gennem årene været flot repræsenteret i SRFs medlemskreds og i SRFs forskellige efteruddannelses tilbud mm, hvad enten det var små eller store kommu-

»I er en forening lige efter mit hjerte, med både statslige og kommunale skatterevisorer«.

Ole Stavad

ner, skatteregioner, skattestyrelse eller Landsskatteretten og med stort set ens geografisk spredning. Det har flere centralt placerede personer gennem årene også rost SRF for. Husk blot på tidligere skatteminister Ole Stavads åbningsreplik fra talerstolen på et landsmøde: *»I er en forening lige efter mit hjerte, med både statslige og kommunale skatterevisorer«*, og senest har Ole Kjær her i bladet sidste år også behandlet dette emne, hvor Ole bl.a. sagde: *»Foreningen har lange og gode traditioner og har jo altid haft medlemmer fra såvel statslig som kommunal side. Det er særegent og en værdi i sig selv.«*

Det forekommer derfor paradoksalt, at vi nu i et enstrenget skattesystem synes at opleve en tendens til geografiske forskelle i såvel organiseringen i SRF som i deltagelsen af efteruddannelses tilbud mm. Behovet for fagligt fællesskab, efteruddannelse og kompetenceudvikling er vel næppe meget forskelligt fra samarbejde til samarbejde eller fra landsdel til landsdel. Under alle omstændigheder er det næppe befordrende for hverken ensartetheden i opgavevaretagelsen eller visionen om at være en af verdens førende skatteadministrationer.

Det må vi alle kunne gøre bedre - til gavn for alle! 🌸

